

מעדותו של זאב וולף כחל על עבודת כפייה במחנה הריכוז גירס

...היה מחנה ריכוז גירס (Gurs). זה היה מחנה ריכוז של גברים ושל נשים. היו כלואים בו כחמשת אלפים בני אדם, כולם יהודים, בעיקר יהודים מגרמניה. הם התנהגו אלינו לאשכנזים יותר גרוע מהגרמנים עצמם. אני לא יודע איך הגרמנים נהגו.

ש. איפה שיכנו אותך?

ת. היו צריפים.

ש. צריף גדול?

ת. כן, צריף גדול, אנחנו שכבנו על פריצות.

ש. במשך היום מה אתם עושים?

ת. שום דבר, שוכבים על המיטה. יום אחד הלכתי למקלחת. אני נכנס למקלחת, רואה עומדים אנשים ומדברים וצוחקים - שלדים. הם כבר היו שם הרבה זמן. שאלו אחר כך מי רוצה ללכת לעבוד. גם אני הרמתי יד. הרמתי יד ולמחרת בבוקר התחלתי לעבוד. מה היתה העבודה - אנחנו היינו צריכים לשים את האבנים, עמדנו במים צוננים עד הברכיים. אני קבלתי רומטיזם, עד היום. וכרכנו את האבנים בתייל דוקרני. הם טענו שצריך להגן על העיירה ממים שירדו מההרים. מבחינת עבודה זה היה אידיאלי, מפני שהמים זורמים למטה ולא לגובה. אבל אנחנו עמדנו בתוך המים. לא נתנו לנו לאכול אלא עגבניות רקובות. אחדים קבלו דיזנטריה. זה מה שאנחנו אוכלים...

ש. מי שומר עליכם בגירס?

ת. הצרפתים.

מקור: ארכיון יד ושם 10609 – O.3.